

ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 - 106 77 ΑΘΗΝΑ ★ ΧΡΟΝΟΣ 46ος - ΑΡ. Φ. 290 ★ ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ 2024

ΑΝΑΠΟΛΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΒΩΛΑΚΟΣ

Η Αγουλινίτσα και το νεότερο Επιτάλιο, ανήκε από το 1833 στην επαρχία Ολυμπίας του νομού Μεσσηνίας. Με το Β.Δ. 3-4-1833 (ΦΕΚ 12/6-4-1833) του Όθωνα (Αντιβασιλείας) πραγματοποιήθηκε η διοικητική διαίρεση του νέου Βασιλείου σε Επαρχίες και Νομούς.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η περιοχή της επαρχίας Ολυμπίας όπως καθορίστηκε μεταξύ των ποταμών Αλφειού και Νέδας, κατά την αρχαιότητα ονομαζόταν Τριφυλία. Λίγες μέρες αργότερα με το Β.Δ. 9-4-1835 που δεν δημοσιεύτηκε σε ΦΕΚ, η επαρχία Ολυμπίας διαιρέθηκε στους εξής 12 Δήμους με την έδρα τους σε παρένθεση: Αθιφείρας (Ζάχα), Ανδριτσαίνης (Ανδρίτσαίνα), Αρήνης (Τσορβατζή), Βώλακος (Αγουλινίτσα), Είρας (Αμπελιώνα), Ηπείου (Γκρέκα), Θείσης(Λάβδα), Λεπρέου(Ζούρτσα), Μακίστου (Καλύδωνα), Σκυλλήοντος(Κρέστενα), Τυπαναίων(Μπαρτζελί), Φιγαλείας(Βερβίτσα). Στην συνέχεια με το Β.Δ. της 27-11-1840 οι 12 Δήμοι της επαρχίας Ολυμπίας συμπύκθηκαν σε 6 Δήμους που ανήκαν στον νομό Μεσσηνίας: Βώλακος (Αγουλινίτσα), Ανδριτσαίνης (Ανδρίτσαίνα), Φιγαλείας (Ζούρτσα), Αρήνης (Αθήβνα), Σκυλλήοντος (Κρέστεινα), Αθιφείρας (Ζάχα).

Ο Δήμος Βώλακος, βετάρης με 1.696 κατοίκους, περιείχε τα χωριά Αγουλινίτσα (έδρα), Βοηάντζα, Ανεμοχώρι, Λαδικού και αργότερα το 1889 το Αγρόδι. Η Δημοτική αρχή, αποτελούνταν από τον Δήμαρχο, από 2 έως 4 Παρέδρους και από 12 μέλη Δημοτικό Συμβούλιο, που διορίζονταν και δεν εκλέγονταν. Το 1847 με το ΦΕΚ14, διορίστηκε δήμαρχος Βώλακος ο Κων. Μοσχούλας (ο πρώτος Δήμαρχος Βώλακος) και παρέδροι οι Αθ. Φωτόπουλος, Α. Καίσαρης και Αθ. Χαριτόπουλος. Το έμβλημα του Δήμου ήταν η μορφή του Αλφειού από το αέτωμα του Ναού του Ολυμπίου Διός που τον απεικονίζει σαν "γέροντα κατακείμενον τω αγκώνι του". Το έμβλημα είχε προτείνει ο κα-

θηγητής της Αρχαιολογίας Ι.Ρ. Ραγκαβής και εισηγηθείσθη με το Β.Δ. της 1-5-1851.

Το 1848 καταρτίστηκαν οι πρώτοι εκλογικοί κατάλογοι στον Δήμο Βώλακος για την διεξαγωγή Βουλευτικών εκλογών στην επαρχία Ολυμπίας. Οι κατάλογοι περιλάμβαναν δημότες ηλικίας 20 έως και 63 ετών, ενώ οι γυναίκες ως γνωστόν απουσίαζαν. Στον «Νόμο περί Δήμων» του 1834, δικαίωμα ψήφου όμως είχαν μόνο οι άνω των 25 ετών. Η Αγουλινίτσα είχε 352 εγγεγραμμένους, η Βοηάντζα 134, το Λαδικό 62 και το Ανεμοχώρι 37. Συνολικά ο Δήμος Βώλακος είχε 585 εκλογείς. Στις βουλευτικές εκλογές που έγιναν τον Ιανουάριο 1849 για την αναπλήρωση της θέσης του αποθανόντος βουλευτή Ολυμπίου Γ. Ζαριφόπουλου, παρατηρήθηκε εκτεταμένη νοθεία στους καταλόγους με αποτέλεσμα στην Αγουλινίτσα να ψηφίσουν 870 αντί των 585 εγγεγραμμένων. Το φαινόμενο της νοθείας παρατηρήθηκε και στους υπόλοιπους Δήμους της επαρχίας Ολυμπίας. Η υπόθεση της παράτυπης εκλογικής διαδικασίας έφθασε στην Βουλή τον Ιούλιο του 1849. Τελικά μετά την έκθεση του εισηγητή Ε. Παρίση η Βουλή ανακήρυξε βουλευτή Ολυμπίου τον Χαραλάμπε Χριστόπουλο, ο οποίος είχε πλειοψηφήσει και στον Δήμο Βώλακος. Στις βουλευτικές εκλογές του 1856, εκλέγεται βουλευτής ο Ν.Δ.Μοσχούλας από την Αγουλινίτσα μαζί με τους Χαραλάμπε Χριστόπουλο και Παναγιώτη Κανελλόπουλο. Το αξιοσημείωτο είναι ότι και οι τρεις βουλευτές ανακρήχθηκαν με τον ίδιο αριθμό ψήφων, 5.606 ψήφους έκαστος. Την εποχή αυτή ο Δήμος Βώλακος παρουσίαζε συνεχή πληθυσμιακή αύξηση. Το 1860 στην Αγουλινίτσα υπήρξαν 58 γεννήσεις και 49 θάνατοι. Το 1861 ο Δήμος είχε πληθυσμό 2.498 κατ. και η Αγουλινίτσα 1.572 κατ., δηλ. απο-

τελούσε πληθυσμιακά το 63% του Δήμου. Το 1889 ο Δήμος Βώλακος είχε φθάσει τους 4.262 κατ. και η Αγουλινίτσα τους 2.395 κατ.

Με το ΦΕΚ 136Α/8-7-1899 ο Δήμος Βώλακος αποσπάστηκε από τον νομό Μεσσηνίας και μεταφέρθηκε στον νεοσύστατο νομό Τριφυλίας. Από το 1901 η

αρχή Βώλακος (1871-1879, είναι ο Δήμαρχος που το 1875 κατασκεύασε το πρώτο δίκτυο ύδρευσης της Αγουλινίτσας), Θεόδωρος Μοσχούλας (1880-1902), Αριστείδης Οικονόμου (1903-1906, γιατρός), Πάνος Ν. Λαμπρούλιας (1907-1914, δικηγόρος).

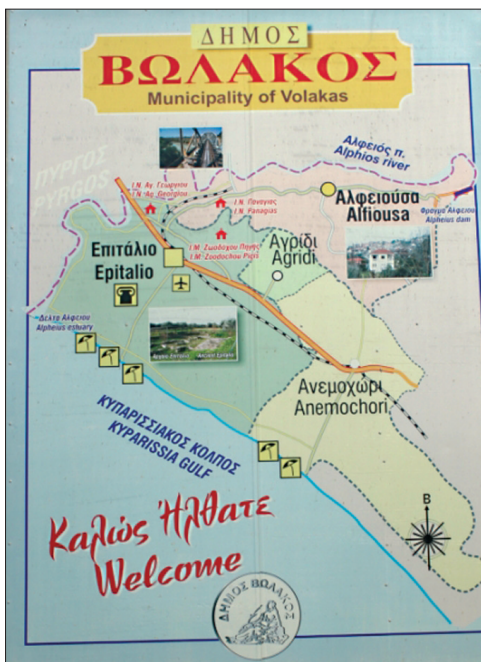
Ο Δήμος Βώλακος έφθασε στην μεγαλύτερη πληθυσμιακή ανάπτυξη το 1907 με 5.002 κατοίκους. Την ίδια χρονιά η Αγουλινίτσα είχε 2.680 κατοίκους, αποτελώντας έτσι το 54% του Δήμου. Ο Δήμος Βώλακος ήταν από τους μικρότερους πληθυσμιακά (είχε μόνο πέντε οικισμούς) της επαρχίας Ολυμπίας, ήταν όμως από τους πλέον εύρωστους οικονομικά. Αυτό το όφειλε στην ύπαρξη του τεθωνείου Αλφειού (τεθωνοφυλάκειο), στην ήλιμη Αγουλινίτσα και την σταφιδοκαλλιέργεια. Σε αυτή την περίοδο των 77 χρόνων, ο Δήμος Βώλακος διέθετε τα εξής: Ειρηνοδικείο, Αστυνομικό σταθμό, Τεθωνοφυλάκειο, Συμβολαιογραφείο, Υποθηκοφυλάκειο, Ταχυδρομείο-τηλεγραφείο-τηλεφωνείο, Ελληνικό σχολείο και Δημοτικό, το διβάρι της ήλιμης, παραγωγή σταφίδας, περαταριά στον Αθιφείρο, βουλευτές, γιατρούς, δικηγόρους σιδηροδρομικό σταθμό (από το 1902) κλπ.

Με το ΦΕΚ 244Α - 4/12/1997 (πρόγραμμα Ιωάννης Καποδίστριας-Ν.2539/1997) συστάθηκαν εκ νέου στην επαρχία Ολυμπίας οι παλαιοί 6 Δήμοι: Ανδριτσαίνης (Ανδρίτσαίνα), Αθιφείρας (Καλλιθέα), Βώλακος (Επιτάλιο), Αρήνης(Ζαχάρω), Σκυλλήοντος (Κρέστενα) και Φιγαλείας (Νέα Φιγαλεία). Οι Δήμαρχοι του νέου Δήμου Βώλακος ήταν οι: Κων/νος Καρτά-

λος (1998-12/2002), Βασίλειος Αδαμόπουλος (2002-2006), Βασίλειος Αδαμόπουλος (2006-2010) και στην συνέχεια ο Δήμος διαλύθηκε. Ο νέος Δήμος Βώλακος είχε μειωμένο πληθυσμό σε σχέση με τον παλιό και είχε χάσει μεγάλο αριθμό λειτουργιών-υπηρεσιών ακόμα και από την μετέπειτα Κοινότητα Αγουλινίτσας-Επιταλίου: Το Τεθωνοφυλάκειο καταργήθηκε τον Αύγουστο του 1918, η ήλιμη αποξηράνθηκε το 1970, το ειρηνοδικείο καταργήθηκε το 1969, η αγορά του Επιταλίου άρχισε να φθίνει μετά το 1962 με την λειτουργία της οδικής γέφυρας του Αλφειού κλπ. Ο νέος Δήμος υιοθέτησε το έμβλημα με τον Αθιφείρο του αρχικού. Στην δεύτερη (και σύντομη) περίοδο του Δήμου Βώλακος έγιναν σημαντικά και αρκετά έργα, όπως η βελτίωση του δικτύου ύδρευσης και της ποιότητας του πόσιμου νερού, η μεταφορά των ακινήτων του ΑΣΟ στον Δήμο, η αναβάθμιση και βελτίωση οδών του Επιταλίου, βελτίωση της αγροτικής οδοποιίας, έργα εξωραϊσμού κλπ. Ο Δήμος ήταν αυτόνομος, με μεγάλο αριθμό υπηρεσιών, επιμελείτο τα του οίκου του προγραμματίζοντας το μέλλον του, έχοντας υγιή και νοικοκυρεμένα οικονομικά που του εξασφάλιζαν και ανάλογες κοινωνικές παροχές.

Με το ΦΕΚ 87Α-7/6/2010 (πρόγραμμα Καλλικράτης) ήλθε το τέλος του Δήμου Βώλακος. Καταργήθηκε οριστικά ο Δήμος και το Επιτάλιο προσαρτήθηκε στον μεγάλο και απρόσωπο Δήμο Πύργου. Για την σημερινή κατάσταση του Επιταλίου, κάθε σύγκριση και σχόλιο με το παρελθόν, προφανώς περιττεύει...

Σταύρος Φωτόπουλος

τεθωνειακή αρχή Βώλακος εισέπραττε για λογαριασμό του Δήμου τον δημοτικό φόρο επί της σταφίδας. Η ύπαρξη του νομού Τριφυλίας διακόπηκε με το ΦΕΚ 282Α /4-12-1909 που τον κατήργησε, με αποτέλεσμα ο Δήμος Βώλακος να επιστρέψει πάλι στον νομό Μεσσηνίας.

Με το ΦΕΚ 262Α - 31/08/1912 (μεταρρύθμιση Βενιζέλου) καταργούνται οι Δήμοι και δημιουργούνται Κοινότητες όλα τα χωριά. Ο οικισμός Αγουλινίτσα αποσπάται από το δήμο και ορίζεται έδρα της κοινότητας Αγουλινίτσας. Στις 22-12-1927 η Αγουλινίτσα μετονομάστηκε σε Επιτάλιο.

Δήμαρχοι Βώλακος διετέλεσαν οι: Κων/νος Μοσχούλας (1846-1858), Νικόλαος Δ. Μοσχούλας (1859 - 1865), Δ.Α. Μοσχούλας(1866-1870), Νικό-

Επισκεφθείτε την Ιστοσελίδα του Συλλόγου μας www.epitaliotes.gr

Φέτος μπουμπουκίασαν νωρίς τα κλαδιά των δένδρων, με πρώτες τις αμυγδαλιές που πρωτοστάτησαν. Εμείς, που κάποτε είμαστε «τα μικρά παιδιά του χωριού», τώρα γίναμε «τα μεγάλα παιδιά της πόλης»(!). Στο χωριό τότε δεν είχαμε άλλη επιλογή, μακριά απ' το αστικό περιβάλλον, παρά να περιμένουμε το αρχέγονο κάλεσμα της φύσης νάρθει η Άνοιξη, που «ένας κούκος δεν την φέρνει», σ' αυτόν τον πλανήτη του ήλιου, τη γη, η εποχή που προαναγγέλλει το Καλοκαίρι.

Νοιώθουμε ότι ερχόταν η δεύτερη εποχή του έτους μετά τον χειμώνα. Ο Απρίλης, για τον οποίον έγραψαν πολλά οι στιχουργοί και τραγουδήθηκε από γνωστούς και άγνωστους αοιδούς, κυβάλαγε την έλευση της αναγέννησης, την Ανάσταση. Έρχονταν τα χελιδόνια και έφευγαν τα άγρια μερόνυχτα του Χειμώνα που έπεφτε η θερμοκρασία

ΟΙ ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑΙΟΙ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΙΧΝΗΛΑΣΙΑ

και αναζητούσαμε ζεστασιά γύρω απ' το παραγώνι ή το μαγκάλι με τ' αναμμένα κάρβουνα ή το κουκούλωμα στο κρεβάτι κάτω από τις βελόντζες ή τις φλοκάτες κουβέρτες.

Τότε μοσχοβολούσαν οι αυλές και οι αγροί με αγριολούλουδα που τα έκοβαν και στόλιζαν τους Επιτάφιους μαθήτριες του σχολείου τη Μ. Παρασκευή για να γίνει η περιφορά τους. Οι Αγιονικολαίτες και οι Αγιοχαραλαμπίτες πρώτα τους περιέφεραν με ιδιαίτερη κατάνυξη στους δρόμους της ενορίας του μέχρι να ενωθούν για ένα διάστημα και να οδεύουν μαζί υπό τους ήχους

των εγκωμίων από τους ψαλτάδες, παράλληλα με τις βροντές από βαρελότα, βεγγαλικά και στρακαστρούκες, για να χωρίσουν ύστερα και να επιστρέψουν στους ναούς.

Ερχόμαστε τώρα στο χριστιανικό Πάσχα, όταν οι μεγαλουπόλεις αδειάζουν και γεμίζουν τα πατροπαράδοτα χωριά, όπου αναζωογονείται κάπως η κομβέντα του καφενείου με την πρέφα και το τάβλι για όφελος κέρδους ένα λουκούμι. Πρόκειται για μια Ελληνοποιημένη Εβραϊκή λέξη «πασάχ» που σημαίνει διάβαση. Εορτάζεται από τους Εβραίους το πέρασμά τους από την Ε-

ρυθρά θάλασσα και η απελευθέρωσή τους από τη δουλεία των Αιγυπτίων.

Έχουμε όμως το Καθολικό και το Ορθόδοξο Πάσχα, που γιορτάζεται το «πέρασμα» απ' τον θάνατο στη ζωή, απ' τη φθορά στην αφθαρσία με τη θυσία και την Ανάσταση του Χριστού, που πέφτει πάντα μεταξύ 4 Απριλίου και 8 Μαΐου την πρώτη ημέρα της πρώτης πανσελήνου μετά την εαρινή ισημερία που συμπίπτει οπωσδήποτε την 20ή ή την 21η Μαρτίου. Αν η πανσελήνος πέσει ημέρα Κυριακή, το ορθόδοξο Πάσχα μετατίθεται για την επόμενη Κυριακή, για να μην συμπέσει με το Εβραϊκό.

Φέτος η αισιοδοξία της αναγέννησης έφερε μαζί με την πρόωγη Άνοιξη τους Αγουλινιτσαίους στην ζωοδότρα γενετήριά τους.

Χρήστος Πλέσσας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Γρηγόρης Βούλγαρης και η Δέσποινα Σταυροπούλου βάπτισαν το αγοράκι τους στον Αγ. Νικόλαο και του έδωσαν το όνομα **Ανδρέας - Διονύσιος**. Στην τελετή χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Τριφυλίας & Ολυμπίας Χρυσόστομος. Ανάδοχος παρέστη ο δικαστικός Απόστολος Σαλαμαλίκης.

Ευχόμαστε να τους ζήσει και καλή τύχη

ΘΑΝΑΤΟΙ

- **Ευθυμία Κοροκοκού** συζ. **Ζαχαρία Μανθόπουλου**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο
- **Βασίλειος Μεγ. Τζαβάρας**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο
- **Κων/νος Ανδ. Τσατσούρης**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο
- **Βασίλειος Σωτ. Ρασιώτης**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο
- **Νικόλαος Θεοδ. Μαστορόπουλος**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο
- **Παναγιωτακοπούλου Δήμητρα** συζ. **Παναγιώτη**, πέθανε και ετάφη στο Επιτάλιο
- **Αγγελική Βασ. Κόττα** πεθανε στην Αθήνα και ετάφη στην Χαλκίδα
- **Αγγελική Πέρρα-Στάση**, πέθανε στην Αθήνα και ετάφη στα Κιούρκα Αττικής
- **Χριστίνα Γεωργοπούλου** συζ. **Παύλου Τσάμη**, πέθανε και ετάφη στον Πύργο.

Στους οικείους θερμά συλλυπητήρια.

Επιμέλεια: Σάκης Πανταζόπουλος

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ο **Ηλίας Τριανταφυλλόπουλος** του Αντωνίου και της Παναγιώτας (Γιούλα) Ζούπη, εγγονός του Ηλία και της Χαρίκλειας Ζούπη, έγινε δεκτός για Διδακτορικές Σπουδές (PhD) με πλήρη υποτροφία στο New York University, στην πόλη της Νέας Υόρκης στην Αμερική.

Θα πραγματοποιήσει έρευνα στον τομέα της τεχνητής νοημοσύνης συνδράμοντας στην ανάπτυξη της τεχνο-

λογίας. Θα ολοκληρώσει το πρόγραμμα του διδάσκοντας παράλληλα στους προπτυχιακούς φοιτητές του Πανεπιστημίου

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Οι γονείς του **Ηλία Τριανταφυλλόπουλου**, Αντώνης Τριανταφυλλόπουλος και Παναγιώτα (Γιούλα) Ζούπη και η αδερφή του Αλεξάνδρα, του ευχόμαστε συγχαρητήρια για την πολύ σημαντική επιτυχία του, να γίνει δεκτός σε ένα από τα πιο διακεκριμένα Πανεπιστήμια του Κόσμου. Χαρόμαστε ιδιαίτερα που οι κόποι του ανταμείβονται και κάνει το όνειρο του πραγματικότητα. Κάνει περήφανους την οικογένεια μας και την Χώρα μας. Καλή σταδιοδρομία, το μέλλον σου ανήκει.

VENCEREMOS!

ΝΙΚΟΣ ΜΑΣΤΟΡΟΠΟΥΛΟΣ, 1954-2024, ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΟΝ

Θα τού 'λεγα του Νικόλα, να μη νοιάζεται... Ο κόσμος, δεν έγινε καλύτερος. Ο εργάτης, δε σήκωσε κεφάλι. Τα χράσματα βαθαίνουν. Η ζωή δυσκολεύει. Τις γυναίκες τις σκοτώνουν ακόμα. Για δεσ, βρε Νίκο, η 18η Μπρυμαίρ μας στοιχειώνει και τώρα...

Τις νύχτες των ατέλειωτων μονολόγων, τα καλά αυτιά σιωπούσαν.

Τις μέρες που κάτι αισιόδοξο φαινόταν, εκείνοι που χειρίζονταν καλά τα λόγια, μιλούσαν όπως πρέπει. Ο Νιόνιος, ο Γιάννης, ο Διονύσης, ο Αντώνης, πιωμένοι κι αφιονισμένοι απ' τ' άδικο, ζητούσαν εξηγήσεις από χίμαιρες, ο θείος - Κάρολος ανέγγιχτος, υπεράνω, χάιδευε το μούσι του και χαμογελούσε... «Μια σπίθα θέλει, έλεγες. Μια σπίθα...».

Φορές, που μιλούσαμε πολλοί μαζί, ακριβώς να μιλάμε. Φορές, που βουβοί, ακούγαμε ραδιόφωνο και τρομάζαμε απ' τα νέα του κόσμου: «Έπεσε το Τείχος», «μεγάλες αλλαγές στην Ευρώπη»... Κοιτούσες με τα μεγάλα μάτια και συχνά, κουνούσες το κεφάλι... Ποιός κόσμος αλλάζει;

Τελικά, δεν πρόδωσες τίποτα. Ακόμα κι όταν χυδαίες ανάγκες της επιβίωσης σ' έκαναν να νοιώσεις άλλος, έδειξες με το δάχτυλο και είπες, «η ανάγκη μ' έκανε. Δεν είμαι εγώ αυτός». Από κείνες τις φορές -άλλη μιά κι αυτή- που κανείς δε μίλησε. Αλίμονο. Ήταν όλα τόσο εύγλωττα...

Να πας, αδερφέ. Να πας εκεί που πρέπει. Άλλωστε -πώς τό 'πε ο Ελύτης;- ο καθένας έχει δει τον ουρανό τη νύχτα. Εσύ, τον είδες από καταμεσής του πέλαγου... Αντίο Νικόλα. Τα λέμε...

Επιτάλιο 23 Μάη 2024
Βασίλης Τσαγκρής

ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΗΘΟΥΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΤΕΡΟΙ

Σκεφτήκαμε, σε αυτό το φύλλο της εφημερίδας μας, να γράψουμε κάτι να θυμίσουμε στους μεγαλύτερους, αλλά πιο πολύ, να μάθουν οι νέοι μας πώς παίζαμε εμείς, όταν ήμασταν στην ηλικία που είναι αυτοί τώρα. Για τον απλούστατο λόγο που βλέπουμε όλοι μας σήμερα, όλα τα παιδιά με ένα κινήτο στο χέρι να είναι αφοσιωμένα και να μην μιλάνε μεταξύ τους. Ένα μόνο ξέρω, που μας λέγανε τότε «παιδί που δεν παίζει σε μικρή ηλικία, θα έχει πρόβλημα στη ζωή του». Σαν παιδιά λοιπόν, εμείς τα αγόρια παίζαμε τα παρακάτω παιχνίδια: Ψιριρίμ, Τριότητα, Κομάν, Κεραμιδάκια, Κλίτσικας, Ψηλοτόπι, Κυνηγητό, Κρυφτό, Μακριά γαϊδούρα, Χρυσή βεργούλα, Γυαλένιες, Κουμπιά, Μπόκαλα, Σίκι (Σκρουμπάς - Βασιλιάς). Και τα κορίτσια, Τυφλόμυγα, Καλόγερας, Κουτσουνόρουμπα, Τσιγκολελέτα, Περνά η μέλισσα, Μπερλίνα, Λάστιχο, Σχοινάκι, Μήλα, Μικρή Ελένη, κ.α... Πόσα παιδιά σήμερα παίζουν έστω ένα παιχνίδι απ' αυτά;

Σ.Χ.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

	Ευρώ
ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛΗΣ.....	100
ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.....	50
ΤΣΙΤΣΙΚΑ - ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΗ	
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ.....	50
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ ΓΕΩΡΓΙΑ.....	20
ΖΟΥΠΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ.....	20
ΖΟΥΠΗΣ ΗΛΙΑΣ.....	30
ΔΑΣΚΑΛΟΥ - ΜΠΙΣΤΟΛΑ	
ΧΡΥΣΟΥΛΑ.....	50
ΜΑΣΤΟΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
(Καναδάς).....	70
ΚΑΠΠΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ.....	20
ΜΠΑΡΚΑΣ ΝΙΚΟΣ.....	20
ΒΕΛΙΣΣΑΡΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ.....	20
ΒΕΛΙΣΣΑΡΗ ΡΟΪΔΟΥΛΑ.....	20
ΦΟΥΝΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.....	5

Ευχαριστούμε όλους τους απανταχού συμπατριώτες για την οικονομική ενίσχυσή τους.

- Για τις συνδρομές σας στο χωριό μπορείτε να απευθύνεστε στον κ. Σάκη Ανδρ. Χίλιο.
- Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού του Συλλόγου:

EUROBANK

Αριθμός Λογαριασμού:
0026.0281.76.0102098756

Αριθμός Λογαριασμού IBAN:
GR0202602810000760102098756

Παλιές Φωτογραφίες

Ο παπά Πέτρος, ο αγαπητός σε όλους τους Επιταλιώτες ιερέας του Αγ. Χαράλάμπους, στο λιμάνι της Ζακύνθου με τον αστυνομικό Λεωνίδα Ρέπα, με φόντο το καμπαναριό του Ιερού Ναού Αγίου Διονυσίου Ζακύνθου. Περίπου μέσα δεκαετίας 1960. (Αρχείο Τέτας Δημητροπούλου) Σ.Φ.

Γεώργιος Σουρής (1853-1919)

Ποιός είδε κράτος λιγοστό
σ' όλη τη γη μοναδικό,
εκατό να εξοδεύει
και πενήντα να μαζεύει;

Να τρέφει όλους τους αργούς,
νά 'χει επτά Πρωθυπουργούς,
ταμείο δίχως χρήματα
και δόξης τόσα μνήματα;

Νά 'χει κλητήρες για φρουρά
και να σε κλέβουν φανερά,
κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε
τον κλέφτη να γυρεύουνε;

Όλα σ' αυτή τη γη, μασκαρευτήκαν
ονείρατα ελπίδες και σκοποί,
οι μούρες μας μουτσούνες εγινήκαν
δεν ξέρομε τί λέγεται ντροπή.

Σπαθί αντίληψη, μυαλό ξεφτέρη,
κάτι μισόμαθε κι όλα τα ξέρει.
Κι από προσπάππου κι από παππού
συγχρόνως μπούφος και αλεπού.

Θέλει ακόμα -κι αυτό είναι ωραίο-
να παριστάνει τον ευρωπαίο.
Στα δυό φορώντας τα πόδια που 'χει
στο 'να λουστρίνι, σ' άλλο τσαρούχι.

Σουλούπι, μπί, μικρομεσαίο,
ύφος του γόη, ψευτομοιραίο.
Λίγο κατσούφης, λίγο γκρινιάρης,
λίγο μαγκούφης, λίγο μουντάρης.

Και ψωμοτύρι και για καφέ
το «δε βαριέσαι» κι «ωχ αδερφέ».
Ωσάν πολίτης, σκυφτός ραγιάς
σαν πιάσει πόστο: δερβέναγας.

Δυστυχία σου, Ελλάς,
με τα τέκνα που γεννάς!
Ω Ελλάς, ηρώων χώρα,
τί γαϊδάρους βγάζεις τώρα;

Τα λόγια και τα σχόλια περισσεύουν
για αυτό το καταπληκτικό όσο και άκρως επίκαιρο ποίημα του Γεωργίου Σουρής. Το μόνο που θα μπορούσα να προσθέσω με πόνο καρδιάς ως άλλος Δημοσθένης... «Δει δε...αιδούς Έλληνες!»

Ηλίας Παπανικολόπουλος

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΠΙΤΑΛΙΟ

Δύο οικόπεδα 550τ.μ. και 350 τ.μ. σε προνομιούχο θέση και Κτήμα 3 στρεμμάτων κοντά στην θάλασσα.
Τηλ. 26210-34280

«ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

ΚΩΔ.: 3999

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Γραφεία: Πατησίων 4,
3ος όροφος - Αθήνα

Εκδότης: Σταύρος Φωτόπουλος
Γραφεία: Πατησίων 4, 3ος όρ. -
Αθήνα

Τηλ.: 210 65 29 984

Ταμίας: Βάσω Παντοπούλου: ♦

Υπεύθυνος κατά νόμον:
Το Διοικ. Συμβούλιο

Τυπογραφείο: Μιχ. Ανδρικού
Τηλ.: 210 52 20 987
E-mail: mataf@otenet.gr

♦ Ετήσιες συνδρομές:

Ιδιώτες Ευρώ 5,
Δήμοι-Κοινότητες-Εταιρείες Ευρώ 5

Οι συνδρομές να κατατίθενται στον τραπεζικό λογαριασμό του Συλλόγου. (Όχι με ταχυδρομική επιταγή)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται οι συμπατριώτες, όπου κι αν βρίσκονται, όταν αρραβωνιάζονται, παντρεύονται ή βαφτίζουν τα παιδιά τους, μαζί με τις άλλες προσκλήσεις ας στέλνουν και μια στα «Ε.Ν.», Πατησίων 4, Αθήνα, Τ.Κ. 10677 ή να επικοινωνούν με μέλη του Δ.Σ., έτσι ώστε να μπορούμε να ενημερώνουμε πληρέστερα την στήλη «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ».

Η έκδοση της εφημερίδας μας στηρίζεται αποκλειστικά στην συνδρομή σας. Τραπεζικός λογαριασμός της Eurobank:
0026.0281.76.0102098756,
IBAN: GR0202602810000760102098756.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ο ΑΛΦΕΙΟΣ
έχεται σε όλα
τα μέλη του
Καλό
Καλοκαίρι.

(ε) = Π.Α.Θ.Ε. =

«Εν Επιταλίω...»

Έτσι άρχιζε το γράμμα που μου έστειλε ο Γιώργος Κ. από την Καλαμάτα, που είχε παρουσιασθεί -καταταγεί- στρατιώτης τη δεκαετία του 1960 περίπου. Μου έγραφε στη συνέχεια για τις μεγάλες αρβύλες, τη μακριά χλαίνη, το λαχνόριζο-μάπα... Όταν του απάντησα, του συνέστησα να γράφει «Εν Καλάμαις...» αφού παρευρισκόταν σε αυτήν την πόλη. Μου ανταπάντησε πως «όλα τα γράμματα αρχίζουν με «Εν Επιταλίω...», έτσι μάθαμε από το δάσκαλό μας στο σχολείο, το Δημοτικό Επιταλίου».

Κάπως έτσι θα αρχίσουμε

παραγωγούς δεν τα καταφέραν. Τα χρέη συσσωρεύτηκαν στον ΑΣΟ, κατέρρευσε οικονομικά και έκλεισε. Παρέσυρε σε αδράνεια τεράστιες εγκαταστάσεις, διάσπαρτες από την Καλαμάτα, τον Πύργο, την Πάτρα, το Αίγιο και φυσικά και το δικό μας το χωριό, το Επιτάλιο.

Από εδώ λοιπόν θα ξεκινήσουμε και θα ανηφορίσουμε για την Αθήνα και αν θέλατε ως τη Θεσσαλονίκη μας και την Ξάνθη, για να καταγράψουμε τις εγκαταλελειμμένες εγκαταστάσεις -βιομηχανίες, αποθήκες - με ένα κοινό παρονομαστή. Είναι όλες τους «ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ». Οι γραμμές

προϊόντα έχουν κατασκευασθεί στη Στυλίδα, που είναι και τόπος μεγάλης παραγωγής ελαιών, εγκαταστάσεις κοντά στο λιμάνι και πλάι στην εθνική οδό. Ήδη ρήμαξαν από την εγκατάλειψη.

Προχωράμε για το Βελεστίνο, πολυώροφες εγκαταστάσεις για τα δημητριακά. Δίπλα στην Εθνική οδό και το σιδηρόδρομο, εργοστάσιο παραγωγής σπόρων που δεν λειτουργήσε ποτέ. Δίπλα, στη Λάρισα, έκλεισε η βιομηχανία ζάχαρης. Η παραγωγή τεύτλων, σταμάτησε και άφησε σε ολόκληρο το κάμπο μας εργαλεία για τη καλλιέργεια τους, πανάκριβα, απολύτως εξειδικευμένα. Το εργοστάσιο ήταν σε παραγωγική κατάσταση, με τα μικροπροβλήματα του. Δεν ήταν και για κλείσιμο.

Το ίδιο εργοστάσιο στο Πλατύ Ημαθίας γλίτωσε και είναι λειτουργικό. Αν ξεπεράσουμε τη Θεσσαλονίκη-Λαδάδικα και φτάσουμε στην Ξάνθη, θα βρεθούμε μπροστά στην κλειστή ΣΕ-ΚΑΠ (τσιγάρα) από καπνά της περιοχής.

Αναφερθήκαμε σε ορισμένες και όχι στο σύνολό τους εγκαταστάσεις αγροτικών προϊόντων (σταφίδα-ελιές-δημητριακά-καπνά), αποθήκευσης, μεταποίησης, τυποποίησης των, και φυσικά εμπορίας. Πίσω από αυτές υπήρχαν εργάτες, μηχανήματα, και γενικά υποδομές που τις υπηρετούσαν με σταθερή και εποχιακή απασχόληση, φυσικά με το αζημίωτο. Όλες αυτές οι υποδομές τώρα αδρανούν.

Ένα άλλο κοινό χαρακτηριστικό τους, είναι πως όλες αυτές οι υποδομές ήταν στην επαρχία διάσπαρτες, σε κάθε τόπο παραγωγής των αγαθών. Όσον αφορά το οικονομικό σκέλος, η ζημιά είναι τεράστια. Οι παραγωγοί βρέθηκαν να είναι υπερχρεωμένοι, -έντοκα- στις τράπεζες, κυρίως στην ΑΤΕ. Τα μηχανήματα εισαγωγής για τη καλλιέργεια των τεύτλων, των καπνών, των βρώσιμων ελαιών, των δημητριακών και της σταφίδας δεν είχαν αποσβεσθεί.

Το ανθρώπινο εργατικό δυναμικό μετανάστευσε, στο εσωτερικό για τα αστικά κέντρα, και στο εξωτερικό. Στα χωριά μας, τα οποία έκλεισαν και οι αγροτικές εκτάσεις έμειναν ακαλλιέργητες.

Αν τα παραπάνω τα συνδυάσουμε με τις πωλήσεις ή και το κλείσιμο των κρατικών ΔΕΚΟ, (ΟΤΕ-ΔΕΗ-ΟΣΕ-ΠΥΡΚΑΛ-Ναυπηγείων-Συνελ-λιπασμάτων - ΚΥ-ΔΕΠ-ΣΠΑΠ-ΕΒΟ) και πολλών άλλων, που συνέπεσαν χρονικά τότε. Έτσι έχουμε μια πλήρη εικόνα για αυτά που (ε)ΠΑΘΕ η χώρα μας και φυσικά και το χωριό μας. Ειδικά για το χωριό μας που χάσαμε και τη λίμνη μας. Μας απογύμνωσαν χωρίς προοπτικές!!!

Κώστας Μαστορόπουλος

ΕΤΟΣ ΤΑΚΗ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ 2024

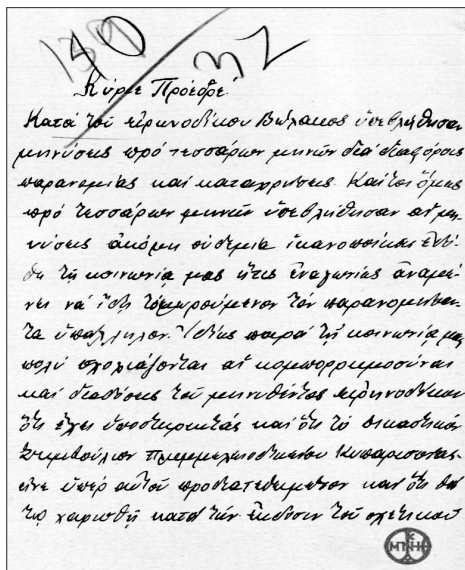

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Επί της Αθός» σε συνεργασία με τον Δήμο Πύργου, την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος και το Ίδρυμα Τάκη Σινοπούλου, διοργανώνει ως γνωστό φέτος το έτος «ΤΑΚΗ ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ 2024» με διάφορες εκδηλώσεις. Μία από τις εκδηλώσεις, με τίτλο «Παιδικός διαγωνισμός λογοτεχνίας-ζωγραφικής» για παιδιά δημοτικού και γυμνασίου, πραγματοποιήθηκε στο χρονικό διάστημα από 12/4 έως 20/5. Τα έργα που έχουν κατατεθεί από σχολεία της ευρύτερης περιοχής, θα κριθούν προσεχώς από αρμόδια Επιτροπή προκειμένου να ακολουθήσει βράβευση σε ειδική τελετή. **Σ.Φ.**

Επιστολή της 12/7/1911 του Γ.Δ. Καίσαρη

Ο συμπατριώτης μας Γ.Δ. Καίσαρης, με την επιστολή του της 12 Ιουλίου 1911, από την Αγιοβιτίντσα προς τον πρωθυπουργό Ε. Βενιζέλο (βασίλειά Γεωργίου Α'),

από δικαστές. Ζητεί την μεσοθάβση του Βενιζέλου στον Υπουργό Δικαιοσύνης Δημητρακόπουλο (1864-1921), ώστε οι δικαστές να είναι προσεκτικοί και να εφαρμόσουν το

δικαίο και να επισπευσθεί η δίκη.. «Κύριε Πρόεδρε, Κατά του ειρηνοδίκου Βώλλακος υπεβλήθησαν μηνύσεις προ τεσσάρων μηνών δια διαφόρους παρανομίας και καταχρήσεις. Καίτοι όμως προ τεσσάρων μηνών υπεβλήθησαν οι μηνύσεις ακόμη ουδεμία ικανοποίηση εδόθη τη κοινωνία μας ή τις εναγωνίως αναμένει να ιδη τιμωρούμενον τον παρανομούντα υπάλληλον. Ιδίως παρά τη κοινωνία μας πολύ σχολιάζονται αι κομπορημοσύνη αι διαδόσεις του μηνυθέντος ειρηνοδίκου ότι έχει υποστηρικτάς και ότι το Δικαστικόν Συμβούλιον Πλημμελειοδικείου Κυπαρισσίας είνε υπέρ αυτού προδιατεθειμένον και ότι θα του χαρισθή κατά την έκδοσιν του σχετικού...», (η ορθογραφία όπως στο κείμενο. Δυστυχώς λείπει η

αναφέρει ότι έχουν υποβληθεί μηνύσεις για παρανομίες και καταχρήσεις κατά του ειρηνοδίκη Βώλλακος, ο οποίος διαδίδει ότι προστατεύεται

συνέχεια). [Από το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος»] **Σ.Φ.**

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Κώστα Φουρλή:

«Η Επαρχία Ολυμπίας και τα χωριά της»

Το βιβλίο «Η Επαρχία Ολυμπίας και τα χωριά της» του Κώστα Φουρλή, εκδόθηκε το 2021 από τις εκδόσεις «ΒΙΒΛΙΟΠΑΝΟΡΑΜΑ» της Αμαλιάδας. Ο Κώστα Φουρλής με καταγωγή από την επ. Ολυμπίας, είναι Διπλωματούχος Τοπογράφος Μηχανικός του Α.Π.Θ. Ασοχλήθηκε με μελέτες ιδιωτικών και δημοσίων έργων, Δημοτικός Σύμβουλος και Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου Ζαχάρως κλπ. Το βιβλίο του είναι προϊόν ποθυετούς έρευνας στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, στα Αρχεία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας, στην Εθνική βιβλιοθήκη, στην βιβλιοθήκη της Βουλή, την βιβλιοθήκη του Πύργου κλπ. Το βιβλίο ασχολείται κυρίως με την Διοικητική Ιστορία της περιοχής μας, από το 1685 έως το 2010. Περιγράφεται με σαφήνεια και γλαφυρότητα η διαδρομή της τ. επαρχίας Ολυμπίας από την Ενετοκρατία, την Τουρκοκρατία μέχρι σήμερα. Εκτενής αναφορά γίνεται στην οργάνωση της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τις μεταβολές των Δήμων της τ. επαρχίας Ολυμπίας, και των χωριών της με τα

παλαιά και σύγχρονα ονόματά τους. Το βιβλίο περιέχει χάρτες, πληθυσμιακούς πίνακες των χωριών με σύντομη ιστορία τους, νομοθεσία της εναποστατικής περιόδου για την διοίκηση των επαρχιών κλπ. Ένα βιβλίο ιδιαίτερα χρήσιμο σε όλους εκείνους που ενδιαφέρονται να εμβαθύνουν στην ιστορία της επαρχίας μας και μπορούν να το προμηθευτούν στα βιβλιοπωλεία. **Σ.Φ.**

Επιτάλιο: Οι παλιές εγκαταστάσεις του ΑΣΟ με τον μοναδικό υδατόπυργο.

και εμείς και θα προσθέσουμε το μικρό -ε- στη γνωστή μας Εθνική οδό Πατρών- Αθηνών - Θεσσαλονίκης (ΠΑΘΕ) για να την ξεκινήσουμε από το Επιτάλιο. Όλοι γνωρίζουμε το «εργοστάσιο» του ΑΣΟ κάτω από το σιδηροδρομικό σταθμό του χωριού μας. Δύο καλοκαίρια δούλεψα κι εγώ στην παραλαβή ξερής σταφίδας. Θα αναφέρω και τα ονόματα των τριών διευθυντών που γνώρισα διαχρονικά: Γεωργακόπουλος-Κριτσέλης-Μαστοράκης. Ως εδώ όλα καλά. Το εργοστάσιο δούλευε (DOLCE VITA), παραλάμβανε χλωρά σταφύλια, τα έκανε μούστο, παραλάμβανε ξερή σταφίδα Α και Β ποιότητας. Είχε ο ΑΣΟ, εγκαταστάσεις ανωτέρου βαθμού στον Πύργο, στην Πάτρα και στην Καλαμάτα, εξυπηρετούντο από τα τρένα το ΣΠΑΠ και από τα λιμάνια των πόλεων αυτών και οι εξαγωγές κυρίως στην Αγγλία, έδιναν ζωή στη Δυτική Πελοπόννησο, μέχρι το Αίγιο και την Κόρινθο.

Τα δύσκολα άρχισαν στις αρχές της δεκαετίας του '70, γιατί η ελληνική σταφίδα δεν είχε τιμή ανταγωνιστική. Άλλες χώρες (Τουρκία- Αίγυπτος) την προσέφεραν σε χαμηλότερες τιμές. Όσο και αν προσπαθήσαν οι ελληνικές Κυβερνήσεις να υποστηρίξουν τους

του τρένου των ΣΠΑΠ εξυπηρετούσαν όλες αυτές τις υποδομές, γι' αυτό θα τις ακολουθήσουμε. Είχαν κοινή πορεία και την ίδια κατάληξη δυστυχώς. Ο Πύργος με το λιμάνι του Κατάκολου, όπως και η Καλαμάτα με το λιμάνι της, καθώς και η Πάτρα με το λιμάνι της είχαν την κυριαρχία στα θέματα βρης σταφίδας. Αποθήκες βρισκαμε στα κεφαλοχώρια για τα δημητριακά προϊόντα, φυσικά εγκαταλελειμμένες. Κάποιες έχουν πλέον αλλάξει χρήση και στέγασαν μέχρι και Τ.Ε.Ι. Στο Αίγιο το τρένο -ακουμπάει- στις ράμπες όλων των εγκαταστάσεων. Υπήρχε συσκευαστήριο σταφίδας. Η Κόρινθος άλλαξε έξιπυνα την καλλιέργεια και καλλιέργησε επιτραπέζια σταφύλια.

Περνώντας τον Ισθμό, αλλάζουμε και προϊόν. Στην Ελευσίνα τα ελαιουργικά προϊόντα όλης της Ελλάδας, ελιές βρώσιμες, λάδια βρώσιμα και βιομηχανικά, σαπούνια πράσινα, είναι έτοιμα για εξαγωγές.

Μετά τη καταρρευση της ΑΤΕ όλες οι τράπεζες «κονταροχτυπιούνται» ποια θα τα αναλάβει!! Προς το παρόν υπολειτουργούν, μπορεί και σκόπιμα. Οι τεράστιες σε έκταση εγκαταστάσεις εξυπηρετούνται από το λιμάνι της πόλεως. Για τα ίδια ελαιοκομικά

• Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του συντάκτη του κειμένου και όχι υποχρεωτικά του Συλλόγου.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Ύστερα από πολλά χρόνια, οι ενεργοί σύλλογοι του χωριού (Γονέων & Κηδεμόνων Δημοτικού, Σύλλογος Γυναικών, και «Επί της Αλός»), συνεργάστηκαν και συνδιοργάνωσαν καρναβάλι ("του κουτρούλι ο γάμος"), με μεγάλη επιτυχία. Άρματα από το Επιτάλιο, την Αλφειούσα και τον Πύργο, αλλά και πάνω από διακόσιοι καρναβαλιστές, ξεκίνησαν από το Δημοτικό Σχολείο, μέχρι την Πλατεία του Αγ. Χαράλαμπος. Γαμπρός, νύφη και συμπέθεροι χόρεψαν μέχρι αργά στην πλατεία, για να ακολουθήσει γλέντι με γουρνοπούλες, κ.α. Υπολογίζεται πως το καρναβάλι αυτό, παρακολούθησαν πάνω από 1500 με 2000 άτομα από τον Πύργο και την ευρύτερη περιοχή. Αξίζουν συγχαρητήρια, σε όσους βοήθησαν.

Στιγμιότυπα από το Επιταλιώτικο καρναβάλι

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Αν και όψιμο το Πάσχα φέτος, εορτάστηκε με άστατο καιρό. Πολλοί οι ετεροδημότες που πέρασαν τις άγιες ημέρες στο χωριό. Και συμπατριώτες, και φιλοξενούμενοι, αλλά...Βρε παιδιά, βγειτε λίγο και στην αγορά να σας δούμε, να σας κεράσουμε... Οι επιτάφιοι και των δύο εκκλησιών ήταν πάρα πολύ ωραία στολισμένοι, για άλλη μια χρονιά. Του Αγίου Γεωργίου για άλλη μια χρονιά, δεν έγιναν ιπποδρομίες που το είχαμε αναβιώσει το έθιμο αυτό. Α ρε Δήμος Βώλακος, που τα κάναμε όλα μόνοι μας... Ο Καλλικράτης, μας έκανε να τα ξεχάσουμε.

Ο Αι Γιώργης, την ημέρα του εορτασμού του, από το drone του Παύλου Θεοδωράτου.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΜΑΧΗΣ ΑΓΟΥΛΙΝΙΤΣΑΣ

Την Κυριακή 19 Μαΐου έγινε η εορτή για την επέτειο της Μάχης της Αγουλινίτσας. Το Σάββα-

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

το το βράδυ, με προπομπό ένα ωραίο άλογο, ξεκίνησαν απ' το Σχολείο

150 περίπου λαμπαδηδρόμοι για να καταλήξουν στην Πλατεία. Εκεί, φουστανελοφόροι και με ελληνικές ενδυμασίες γυναίκες, χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς.

Την επομένη, Κυριακή, στον Άγιο Νικόλαο έγινε μνημόσυνο των πεσόντων και ακολούθως στο Μνημείο, στο γνωστό χώρο, επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων από την Αντιδήμαρχο Βώλακος, κ. Έλενα Μπαγιώργου. Όλα αυτά έγιναν από τους γνωστούς ενεργούς Συλλόγους, Γονέων & Κηδεμόνων Δημοτικού Σχολείου, Γυναικών κ «Επί της Αλός». Θα θέλαμε όμως, από άλλη χρονιά, να αναλάβει ο Δήμος και όχι οι Σύλλογοι την οργάνωση της τελετής για την επέτειο και οι Σύλλογοι να βοηθούν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

• Το τουριστικό Περίπτερο στην παραλία ετοιμάζεται εν όψει του καλοκαιριού που περιμένουμε, με εντατικούς ρυθμούς.

• Η αγροτική οδοποιία χρειάζεται παρέμβαση, δεδομένου ότι το τελευταίο ράλι στους χωματόδρομους του βουνού όλο ζημιές προκαλέσει.

• Μια ωραία γειτονιά, έχει δημιουργηθεί κοντά στο Γυμνάσιο και τον Σιδηροδρομικό Σταθμό. Από τη μια η Παιδική Χαρά και από την άλλη το υπαίθριο γυμναστήριο, έχουν δώσει ζωή στο χωριό. Καθημερινά γονείς και παιδιά γεμίζουν τους χώρους αυτούς και τώρα που θα σταματήσουν τα σχολεία, θα τους γεμίζουν πιο πολύ. Η Παιδική Χαρά, εδώ και μερικά χρόνια στολίζει το χώρο καθώς και το 5Χ5 γηπεδάκι, και αυτό οφείλεται στη φροντίδα των ανθρώπων του Συλλόγου, γιατί οι Δήμοι συνήθως φτιάχνουν Παιδικές Χαρές και τις αφήνουν στην τύχη τους. Ούτε φροντίδα, ούτε συντήρηση. Το δε υπαίθριο γυμναστήριο (κατασκευή της Περιφέρειας) προσφέρεται εκτός από άσκηση, για πικ - νικ, με κιάσκια, παγκάκια, τραπεζάκια κάτω από τα πλατάνια, στον χώρο του ΑΣΟ.

• Ένα άλλο που χρειάζεται είναι το στέγαστρο της στάσης για το ΚΤΕΛ στη διασταύρωση, μιας και σταματάνε τα λεωφορεία προς Αθήνα, μέσω Τριπόλεως.

• Παραλία: Να δοθεί περισσότερη προσοχή στην παραλία και το κατάστημα που βρίσκεται εκεί, δεδομένου ότι δεν έχουμε και τίποτε άλλο στο χωριό μας. Άλλωστε, το κατάστημα είναι Δημοτικό και εισπράττει ενοίκιο ο Δήμος από αυτό. Ο δρόμος που οδηγεί εκεί χρειάζεται συντήρηση και διαγράμμιση.

• Ένα άλλο θέμα που θα πρέπει να δει ο Δήμος είναι τα χορταριασμένα οικόπεδα, που σαν έλθει το καλοκαίρι αποτελούν τεράστιο κίνδυνο πυρκαγιάς. Θα πρέπει να ειδοποιηθούν οι ιδιοκτήτες, κυρίως οι μη μόνιμοι κάτοικοι, να αναλάβουν τις ευθύνες της καθαριότητας στα οικόπεδά τους. Διαφορετικά, να χρεωθούν, ή, σε περίπτωση πρόκλησης πυρκαγιάς, να επιβληθούν κυρώσεις κατά το νόμο

Σ.Χ.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Αγαπητοί μου αναγνώστες της εφημερίδας του συλλόγου μας, ας μου επιτρέψετε να κάνω μια μικρή αναφορά στα γεγονότα που συνέβησαν το Σεπτέμβριο του 2023 στη Θεσσαλία. Αν μπορούμε σε διαδικασία σύγκρισης θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχουν αρκετές ομοιότητες με το δικό μας χωριό, το Επιτάλιο.

Οι καταστροφικές πλημμύρες, συνέπεια της έντονης κλιματικής αλλαγής έχουν αρχίσει να εμφανίζονται παντού και στη Θεσσαλία βέβαια. Ο σιδηρόδρομος έχει την ίδια τύχη με τον αντίστοιχο ΣΠΑΠ στην Πελοπόννησο. Το δυστύχημα των Τεμπών θα μπορούσε να συνέβαινε οπουδήποτε στην Ελλάδα! Όμως και τα δυο γεγονότα πραγματοποιήθηκαν στη Θεσσαλική γη και δυστυχώς έχουν κοινές ρίζες μακροχρόνια εγκατάλειψη.

Ο σκοπός των αναφορών αυτών δεν είναι να αποδώσει ευθύνες. Είμαι μόνιμος κάτοικος της Θεσσαλίας πλέον των πενήντα ετών και έχω διαπιστώσει τον μαρασμό διαχρονικά και του αγροτικού χώρου και του σιδηροδρόμου. Την ίδια θλιβερή διαπίστωση έχω κάνει και για το χωριό μας.

Ο χιθιοτραγουδιόμενος Πηνειός, το ποτάμι της Θεσσαλίας αποτελεί τον αδύναμο κρίκο. Πραγματοποιήθηκαν μικροέργα, κυρίως στους ορεινούς όγκους. Όμως η κύρια κοίτη λίγο πριν την κοιλάδα των Τεμπών δεν μπορούσε να υποδεχθεί και να διοχετεύσει στο Αιγαίο μεγάλη ποσότητα λασπώνερων. Πλημμύρισαν όλες οι περιοχές, πόλεις και χωριά, κτήματα και λίμνη. Η Κάρφη τετραπλασιάστηκε σε έκταση και το στρατόπεδο στο Στεφανοβίκιο βυθίστηκε. Ευτυχώς τα ελικόπτερα μεταφέρθηκαν σε άλλη βάση. Μέχρι και ο Παγασπτικός άλλαξε χρώμα. Ακόμη και σήμερα, 30 Απριλίου 2024 υπάρχουν κτήματα και χωριά πλημμυρισμένα, η λίμνη δεν αδειάζει καθόλου και τα τρένα δε λειτουργούν.

Πέντε προβλήματα που ταλαινίζουν τη Θεσσαλία:

1) Τα νερά του Ασπροπόταμου (εκτροπή). Τα έργα έχουν ολοκληρωθεί σε ποσοστό 80 τοις εκατό, μπλόκαραν για πολλούς λόγους. Όμως ο κάμπος χωρίς νερό δεν καλλιεργείται.

2) Η δεκαετία της οικονομικής κρίσης 2010-2020, και η τριετία του covid-19 αποδυνάμωσαν τον αγροτικό πληθυσμό της Ελλάδας και της Θεσσαλίας επομένως.

3) Έκλεισε η βιομηχανία της Ζάχαρης στη Λάρισα και σταμάτησε η τευτλοκαλλιέργεια. Μέγα λάθος πολυεπίπεδο και με απύθμενο βάθος ζημιάς.

4) Εμπορεία των δημητριακών: Ο καθηγητής Πεπελάσης από τη Γαστούνη, διοικητής της ΑΤΕ οργάνωσε τους συνεταιρισμούς Θεσσαλίας σε τοπικές αλευροβιομηχανίες. Το ιδιόκτητο εμπόριο τις εξαγόρασε και τις αδρανοποίησε. Στα πρώτα χρόνια αγοράζε από τη Θεσσαλία τα παραγόμενα δημητριακά προϊόντα. Μετά το άνοιγμα των συνόρων η αγορά γινόταν στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία, στην Ουκρανία και όχι πλέον στη Θεσσαλία. Έτσι η Θεσσαλική παραγωγή, απαξιωμένη προοριζόταν για ζωοτροφές.

5) Η ΚΥΔΕΠ στο Βελεστίνο δεν πρόφθασε να ολοκληρώσει τις σπουδαίες εγκαταστάσεις και απηλά την έκλεισαν.

Τυχερός ο μυθικός Ιάσωνας, έχασε μόνο το ένα...σανδάλι του.

Ας περάσουμε και στο δύσκολο τομέα των τρένων...τίποτα δεν είναι τυχαίο, το ροκάνισμα ήταν διαχρονικό. Δεν τηρήθηκε ο νόμος ΤΡΙΚΟΥΠΗ, τα λεωφορεία να κινούνται μόνο κάθετα στις γραμμές του τρένου και όχι παράλληλα. Ο ένας νόμος αντικαθίσταται με επόμενο νόμο και όλοι «αρπάζουν» μέρος του μεταφορικού έργου του ΟΣΕ και των ΣΠΑΠ. Τα λεωφορεία «έπαιρναν» δρομολόγια παράλληλα με τα τρένα και ο ΟΣΕ ακόμη ίδρυσε δική του εταιρία λεωφορείων με όμοιους προορισμούς με τα τρένα και μάλιστα τις ίδιες ώρες. Επιπλέον οι μεταφορές των αγαθών όπως λιπαρμάτων, καυσίμων, σταφίδας, κηπευτικών πέρασαν στα φορτηγά αυτοκίνητα με μεγαλύτερο κόστος αλλά αμεσότητα μεταφοράς.

Ο ΟΣΕ δεν ανανεώθηκε αλλιώς έμεινε στο ίππο 4, άνδρες 14, έτσι έγραφαν τα βαγόνια που μετέφεραν στρατιώτες και αθλογολούφαρα. Οι αυτοκινητόδρομοι έγιναν διπλοί με νησίδα, αρχικά δίπλα στις γραμμές του τρένου μετά κάθετα, πανελλαδικά. Κάθε σπίτι απέκτησε και ένα και δύο ακόμη αυτοκίνητα και οι μεταφορικές εταιρίες μετατράπηκαν σε διεθνών μεταφορών. Δυστυχώς τα τρένα.....έχασαν το τρένο... Εδώ στη Θεσσαλία έπαψαν πρώτα το τρένο του Πηλίου, έργο κόσμημα του Ντε Κίρικο. Επαύθη ο Θεσσαλικός σιδηρόδρομος όπως και οι ΣΠΑΠ στην Πελοπόννησο.

Ως επίλογο καταθέτω μια προσωπική μου εμπειρία-συνειδητοποίηση.... Δεν είναι εύκολο να διοικείς ΔΕΚΟ στην Ελλάδα. Δέχεσαι πιέσεις για «ημέτερα βοήματα» με ολέθριες συνέπειες κάποιες φορές. Αν δεν υποκύψεις, σε «παραιτούν». Πλείστα παραδείγματα το επιβεβαιώνουν, στην Ολυμπιακή αεροπορία, στους συνεταιρισμούς, στον ΟΣΕ όμως ήταν ΤΡΑΓΙΚΟ. Ιδιαίτερα στη Θεσσαλία που «πνίγηκε» δυο φορές το 2023 ...

Κώστας Μαστορόπουλος

ΥΓ. Με τα αγροτικά αγαθά της Θεσσαλίας ασχολήθηκα επαγγελματικά και μη για 30 χρόνια. Χάρη στα τρένα φοίτησα στο Γυμνάσιο του Πύργου και έμαθα γράμματα. Τέλος μετακινήθηκα με τις τρεις γραμμές του ΟΣΕ Βόλου προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ο σιδηροδρομικός σταθμός του Βόλου είναι κλειστός από τον Σεπτέμβριο του 2023. Το μηχανοργείο του ΟΣΕ Βόλου είχε κλείσει νωρίτερα. Συντηρούσε τα τρένα της γραμμής του Πηλίου (0,60 μ.) του Θεσσαλικού σιδηροδρόμου Βόλου-Καθαμπάκας (1 μ.) και των διεθνών γραμμών, πλάτους 1,50 μ., Βόλου-Λάρισας. Το επιβατικό κοινό εξυπηρετείται αποκλειστικά με το ΚΤΕΛ.